

גא א מ״י ס״ד מהל' ח'סות בל' יד סמג
עשׂין מה טו״ע שׁ ח״ט
סימן מד סעיף ז :

גב ב מ״י ס״ב מהל' יבוס הלכ׳ יד סמג
לחזין פנ טו״ע שׁ
סימן קנט סעיף א :

גג ג שׁ סעיף ב :

גד ד מ״י פ״ו מהלכות ח'סות בל' טו סמג
עשׂין מה טו״ע שׁ
סימן מה סעיף ו (ע״ש
מ״מ וכו׳) :

תוספות ישנים

[illegible]

גליון הש"ס
במרא אומר רבי ינאי
במכור נמנו וגמרו כו'.
כעין זה מכור כא ע"כ:

ומיחלפא באשע שהלך בעלה למדינת הים או דלמא נישאו וזה"ש זיט
ונקייבא הא ודאי אסורה ליבם אפילו מאן דלית ליה דרב המנוגא
דמוכח בסוגיא בפרק היה מביא (דף יח: ושם) ובההיא משנה קטני
גל הדרכים האלו זה אלמא הוי ממוזר
רבען מיבמה וזל"י דהתם הוי ממוזר
ודרבען משום דמיחלפא באשע שהלך
בעלה אלב מחני' משמע ליה דהוי
גומזר מדאורייתא מדקתני סיפא אמרו
ה' מת בעלך ונשאת כו' והאחרון
ה' ממוזר ואי ירישא ממוזר מדרבנן
האחרון ממוזר אינו ממוזר דכי הכי
נקסוה גבי בעל ה"ק קסמי לה לגבי
בעל דאפילו אחר שמת בעלה או
ירשה אסור בה והולד ממוזר ממנו
ואי מיירי בנשאת בעדים ולכן לא
נקסוה א"כ ברישא למה קסוה לגבי
במה ואין להקשות כיון דלרבנן נמי
הוי ממוזר מיבמה מדרבנן הכי קאמר
ועיל סוף פ"ק (דף עו: ושם) בני נרות
ומיז אפי' לכם שהם כהנים גדולים
אפי' לב"ש שהיו בני יבמה לטוב דהתם
שלא נשאת בטעום אלא בהוראת כ"ד
אין עומדת לנאת כלל דלא שייך טעמא
ומיחלפא באשע אלא דוקא בנשאת
בטעום שצומדת לנאת וצירושל' מוקי
ההיא דגיתין כו' עקיבא ואמר ר"י
צירושל' אחי כלישנא קמא דרב גידל
בסמוך דאמר יבמה קדושין ונשואין
אין בה דנשואין נמי לא אסרי' לה איבם
לית ליה דרב המנוגא וכיון דבמזיד
לנשות לא מיסבא בנשואי שוגג נמי
לא גזרי' וליכא למגזרי שמיא ואמר חזק
ה' ונשא זה ממלא מחזיר חלוטיו דהא
אפילו באשע לא חיישין להכי אלא
משום קנס דהא בנפקדשה מותרת
למזור לו ולא חיישין להכי משום דלא
נקסין לה ולא חיישין קנמיה להאי לישנא
ומיחלפא באשע עקל בעלה למדינת
הים ולהאי לישנא עקל כרחק ההיא
הדזורק (גיטין דף פ: ושם) כר"ע והא

דלמער לקמן (דף 74.) בסוגיא דעו אחד ביבמה מה לר' עקיבא אינטר
משמע דלרבנן ליכא קלקולא בשפחת לשון בשמיעת טעות לא
בשפחתא דהש"ס דגיטין אלא כלישנא קמא דרב גידל וכירושלמי אי גי
דלא חיישין אלא אקלקולא דאורייתא אע"ג דבעלמא חיישין אקלקולא
ביבמה אי לא אינטריך ליה לאשמעינן דאקלקולא דרבנן לא חיישין וגמ'
(דף 75: וספ) אע"ג דליחא לדרב הוטנא כדאמרינן בסוטה (דף 10:
והלכתא כלישנא קמא דרב גידל וכירושלמי דלרבנן לא הוי ממוזר מ"מ
וכן יש בירושלמי דמוקי מתניתין דגיטין כר"ע אבל חכמים אומרים אי
תלגא מזה וזהו ושלש עשר דבר בה ודלא כה"ג דמחלקי בין יס יס
רב מזה ואין קדושין חופסין ביבמה - אפילו לרבנן דרבי עקיבא
ישראל כהנולך (לעיל דף 74: וספ) ולרבי עקיבא לא הוי ממוזר כד
נגמט וגמרו שאין קדושין חופסין ביבמה ואמר ליה רבי יוחנן רבי לא
דרבנן והא דקטני לעיל זו דברי רבי עקיבא דלמור אין קדושין חופסין
(לעיל מס. ד"ה הכל) : אי ללא הוא דתא - פר"ט אי ללא גרי
לה שני גט והותרה - אר"ט דאיידי שנתקדשה ולא נישאת וד

חולץ לה ושריה ליה להאי שקדשה דבקדושין לא קנסין אפי' מותרת נמי למקדש אם מה בעל או גירס וכו' הכא ביצמה דשריי ונתקדשה והחירה למקדש אחר חלוט היבם והא דפריך הכא איתגורר בעל כרחו שכופין אותו אע"פ שברצונו היה מייבם אילו לא קדשה ומש' זה איתגורר איתגור והא לא איתגורין ליה לרב אשי לאשמועינן וז"ל לא איתגורין דכבר פסק אממר בהדיא הלכתא כשמואל ואר"ת דקיי אפילו רש"י היבם לחלוץ חסורה לבעלה ותלא מזה ומזה כדמסקי צירוש דהורק (נשיין דף פ.) קמתי ביצמה לשוק תלא מזה ומזה אפילו בגאוש דמזיר לישן למגור ולמיקנסיה כ' היכי דלא קנסין ליה בזיו משכוס בגאוש מזיר דלא איירי בהמרא דבכי ומיזיר מלטי חוטא שכר משמעטת בגמור דרב אשי דהקא לית ליה רבא דהאטנא ור"ת פסה הלכתא

אמר רב מנין *שאין קדושין תופסין ביבמה שנאמר °לא תהיה אשת המת החוצה לאישו-
דור לא תהא בה הויה לזר ושמואל אמר
בעניותינו צריכה גם מספקא ליה לשמואל
האי לא תהיה אשת המתאי ללאו הוא דאתא
אי דלא תפסי בה קדושין הוא דאתא אמר ליה
רב מרי בר רחל לרב אשי הכי אמר אמימר
ההלכה כוותיה דשמואל אמר רב אשי השתא
דאמר אמימר הלכתא כוותיה דשמואל אם
היה יבמה כהן חולץ לה ושריא ליה איתגורי
איתגר א"כ מצינו *חוטא נשכר ז'אלא אם היה
יבמה ישראל נותן לה שני גט והותרה לו
אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב
יבמה קדושין אין בה נשואין יש בה אי
קדושין אין בה נשואין גמי אין בה אימא
קדושין ונשואין אין בה ואיבעית אימא מאי
נשואין יש בה בזנות כדרב המנונא דא"ר
המנונא *שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה
ואי בעית אימא לעולם כדאמרן מעיקרא
קדושין אין בה נשואין יש בה דמיחלפא
באשה שהלך בעלה למדינת הים °א"ר ינאי
בחבורה נמנו וגמרו אין קדושין תופסין
ביבמה אמר ליה רבי יוחנן רבי לא משנחנו
היא זו דתנן *האומר לאשה הרי את מקודשת
לי לאתר שאתגיד לאתר שאתגירי לאתר

שאשתחרר לאחר שתשתחרר. לאחר שימושו או לאחר ישיחלוץ ליד יבמך אינה מקודשת מי משבת מרגניתא תותיה א"ל ריש לקי הוה אמינא לך אנא *מתניתין רבי עקיבא בחייבי לאוין ואי ר"ע כי אמר לה לארר שיחל דהא שמעינן ליה לרבי עקיבא דאמר אדם כ

יבמה מהו לר' עקיבא אינערטיר דס"ד (ג) הואיל ואמר רב
אחא לשון בשמעת טעות לאו משום דרב המטנה ולא מש
רב גידל וכירושלמי אי גמי פשיטא להו כיון (ג) דרגילה
דבעמלא חייסין אקלקולא דרבנן מדע דהא מסיק דאפיל
לקולא דרבנן לא חייסין וגרלה לר' כתי ישיני בתריה ד
דראמירין בסוטה (דף י"ז וס"ט) מטעם דמחלפא
י דרבנן לא הוי ממזר מ"מ תאל וכן פסק ר"ח ורב אלפס
ר"ע אבל חכמים אומרים אין ממזר מיבמה אבל לנאח תל
אחא כ"ה מחלקי בין י"ש לה בניי לאין לה בניי וי"ש ס
(גמ') אפילו לרבנן דרבי עקיבא דכרבנן סבירא ליה לרב
(ורבי עקיבא הוי ממזר דראמירין צ"פ עשרה יוחסין (קדוש
אמר ליה רבי יוחנן לא משנתינו היא וכו' ודחי וי"ש (קדוש
אלא דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין משמע דבהכי
דאחא - פר"ח אי ללא גרידא הוא דאחא אי לקדושין דלא
רי שנתקדשה ולא נישאת ודוקא היכא דבעי יבם לייבומי

[illegible]

עצמט שאין אט יודעס פ' המקרא: אי
כשאר חייבי לאוין ותפסי בה קדושין:
אחת לשוק בעד אחד או בשני עדים שאמרו
בן ובאמר שמואל בעיא גט וכיון דיהיב
דור לה גיטא מיפסלא על היבס שהוא

כהן משום גרושה: מוולג' יב' וישראל בעלה: והוטרד לו' יב' :
 נשואין י' ב' ק"ס לענין גט דאס
 ניכח לזר שאמרו לה מת בעליו ואח"כ
 בקך לריבה גט: כונות' דהוי' כמות
 ומיתסרסר איכס כרב הממונה ורב אפי'
 דאמר לעיל עותן' לה שני גט והוטרד
 לו לית ליה רשע המנוח: כדאמר
 מעיקרא' נשואין י' ב' לענין גט
 ולאו משום דקדושי' נינהו אלא משום
 דאי מפסקת לה בלא גט אחי למימר
 נמי באשה שהלך בעלה למדינת הים
 וניסת ע"פ ב"ר בעד אחד תלא בלא
 גט אבל מתקדשה לא בעיא וינאז דהא
 אשא איס גופא שנתקדשה על פי ב"ד
 בעד אחד תלא בלא גט כדתנן אע"פ
 שנתן לה האחרון גט לא פסלה מן
 הכהונה: נמנו וגמרו כו' דדרשין
 לא תהיה לא תהיה לא: הויה: אינא
 מקודשת' כיון דהשתא לא תפסי אלא
 קדושי' לקמייה נמי לא תפסי דלין אדם
 מוקנה דבר שלא בא לעולם: מי
 משתת מרגינינא' אי לאו דאמרין נך
 לא הוית מסיק ארעתיך דעממא משום
 דלא תפסי בה קדושי' השתא הוא
 אלא (6) דלין מוקנה דבר שלא בא
 לעולם ואפילו י' בידו לעשות עבדיו:
 אמר יוס ריש לקיש' לרבי יוחנן:

ת בעליך לאחר שחמות אהותך
ת א"ל *א לאו דדלאי לך חספא
ש אי לאו דקלסך גברא רבה
היא דאמר אין קידושין תופסין
עין ליד יבמך ליחפסי בה קידושי
מקנה דבר שלא בא לעולם רתנן
מזנס

עקיצה יש ממזר מיבמה חיישין לקלוקלא
 וס דמיחלפא ע"כ הרי"א סוגיא לא אחיא
 ההוא דסביא ליה טפי מדרחמא ליה סברא
 לקלוקלא דאורייתא לא חיישין הלכך אין
 צד גידול להולד ממזר לרבנן כסוגיא דגיסין
 הוה ממזר מדרבנן ואפילו אם תמלא לומר
 דאפי' יש לה כמה בנים תלא ואפי' לרבנן
 ואיכא שיש לה בנים איירי דהא קאמר התם
 פרים שכתוב בהם לקמן כל שכן ה"ב:
 ומתאמתאמכאטרי שובד סוכבים ועבד הבא על
 חיישין ע"כ וקמן נמי בשמעתין דאמר ר' ינאי
 ינוי ר"ע הוה סכלל דאורי' אמר אפילו אליבא
 לוי' מה שהוה ממזר ביבמה פירשתי בסוף
 תפסי נמי הוה דאחא ולעיל פירשתי (סג):
 הוה דאסירא לשני אבל אי לא בעי לייבומי

עצדה אויסרוא ובי הייז דמוסטרט לחורו
למעשה באשה שלא ידעה קהיה לה יבס
חולון לה יבס וסריא לבעלה דמשמע חולון
אם מדענה היה חולון הייתה מוסרת לו ואין
אמר טון שני גט דלאשמועינן דבעיין גט
שלא יהיה חוטא נשכר (ד) אבל אם נשאת
תאלא ולא אמר' זה חולון זה מקיים ומתני'
נגבסין לה טפ' ואפילו את' (ס) כשנשאת
מ"מ לא מוסיבר לחוקמי' דהי' מילתא
דמסורת משמע דלחיי' גיטתא פירש
הקטורם דרבי' ר"ס גרלה ר"י עינה:

לעיל יג: [וע"ס לקמן זו.
ונוזר לעיל מט:]

[חלה פ"ב מ"ו כתובות
יא. לו: לט: גיעין נה:
סוטה עו. ז"ק לח. לט.
ע"ז ב: נדה ד:]

לעיל פא. לקמן זא. נא.
גיטין ס: סופא יח:

ב"מ קז: קדושין סב.
כתובות נח:

[ב"מ יז: מכות כח: ועי'
תוס' ב"מ שם ד"ה אי לאו]

[לעיל י: וש"נ]

הגזרות הב"ח
(א) רש"י ד"ה מי משכחת
ובי' אלף משום דלין
א ד מ ק ג ה דכר :
(ב) תוס' ד"ה ר' אלעזר
(קדוש) אכל בי' ואלתר
דעין אמינא כחילי ואלתר
ר"ע ע' תמוז מינחם
חיישא לקקולא משמע
כ"ז וכן בספור: (ג) בא"ד
כ"ז דרביטוס כוז :
(ד) ד"ה עטין כוז :
שכר כוז ק' אהתקדש
אכל אס נדחת : (ה) בא"ד
חלילי דכשעלח נמזי :

חוספות חר מקמאי
אמר רב יהודה אמר
רב יבמה קדושין אין
בה נישואין י ש ב ה
דמיתלפה באשה שהלך
בעלה למדינת הים. פי'

קדושין אין בה ופותרת
לחזור ליבם (לז) נישואין
(יש בה) ואסורה לחזור
ליבם דמלוכה באשה
אחרת שהלך בעלה
למדינת הים כלומר כי
היכי דגורין באשה
שהלך בעלה למדינת הים
שמא יאמרו גירש זה
ונשא זה ונמצא מחזיר
גרופיה וז' צ"ל כימה
אניסה (ליה) [לא] צריכה

נזרי' שמא יאמרו הלץ זה ונשא זה ונמצא מחזיר חלוצתו וכיון שפסק הרב א

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones